

PIEPRZOWY (1) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w pieprzyk oraz -owy).

sg m A pieprzowy. ◇ [n G pieprzow(e)go.]

Sł stp notuje, Cn s.v. tarka, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „pieprz”:

Wyrażenie: »proch pieprzowy«: Niekthorzy łobie kicháczkę czynią łypác w nos proch pieprzowy SienLek 72.

a. *[W funkcji rzeczownika: »pieprzowe« = opłata w postaci pieprzu zamiast daniny: Wieprzowego wszyćka wieś płaci [gr.] 20; pieprzowego wszyćczy dawają [gr.] 18 InwBiskWłocł 1582 204, 1582 196, 197, 203, 1598 61.]*

Cf 2. PIERNY

DD